

N:o 6.

*Af herr friherre C. Carlson Bonde, om ändringar i Stadgan
angående skjutsväsendet den 31 maj 1878.*

Enligt nu gällande »Stadga angående skjutsväsendet» af den 31 maj 1878 eger Kongl. Maj:ts befallningshafvande att öfverlåta skjutsentreprenaden åt den, som vid hållen auktion bjuder lägsta skjutslegan, eller, om ingen erbjuder sig att öfvertaga skjutsningen för mindre än den för hvarje ort fastställda maximilegan, åt den, som för skjutsens utgörande fordrar minsta entreprenadbidraget, under förutsättning att beloppet blifver af vederbörande landsting godkänt. Då på vissa orter skjutsrättigheten anses för en eftersträfvansvärd förmån, hufvudsakligen på grund af den med densamma förenade rättigheten att utskänka malt-drycker, inträffar ej sällan, att lägre skjutslega än den fastställda maximilegan erbjudes, eller till och med att entreprenör åtager sig att utgöra skjutsningen utan rättighet att för densamma uppbära någonting uti skjutslega; så har t. ex. under sistförflutna år inträffat vid Vingåkers gästgifveri uti Södermanlands län, för hvilket skjutslegan under innevarande femårsperiod är bestämd till kronor 0: 00.

Att ett dylikt förhållande ej kan vara lämpligt, torde lätt inses, emedan det onekligen kan framkalla oginhet och bristande tillmötesgående från entreprenörens sida, och de uti skjutsstadgan bestämda kontrollåtgärderna för utrönande af antalet utgångna hästar utan svårighet torde kunna kringgås, samt det äfven synes innebära en orättvisa, att vissa trakter skola få åtnjuta förmånen af billig skjutslega eller till och med ingen skjutslega alls, under det att samtliga skattskyldige inom hela landstingsområdet i lika förhållande måste deltaga i utgörandet af de bidrag, som erfordras för skjutsentreprenadernas upprätt-hållande. Det borde därför vara mera med rättvisa öfverensstämmande,

om en lika hög skjutslega vore gällande vid alla skjutsanstalter inom samma landstingsområde eller åtminstone inom samma trakt, och att der skjutsningen anses så eftersträfvansvärd, att flera täfla om att erhålla densamma mot den fastställda skjutslegan, den skulle öfverlemnas åt den, som tillika erbjöde sig att betala den högsta årliga afgift. De afgifter, som sålunda kunde komma att inflyta, borde användas till gäldande af de bidrag, som på andra håll måste betalas för skjutsentreprenadernas upprätthållande, hvarigenom en lindring skulle kunna beredas de skattskyldige, på hvilka dessa bidrag skola uttaxeras, och hvilka således, likasom de få vidkännas kostnader för de orter, der skjutsens öfvertagande anses mindre fördelaktigt, äfven skulle få åtnjuta fördelarne från de orter, der detta åter betraktas såsom en förmån; detta skulle onekligen innebära en större rättvisa, än att dessa fördelar endast tillkomma de vägfarande, för hvilkas bekvämlighet det är, som de skattskyldige måste upprätthålla hela skjutsväsendet.

På grund häraf får jag vördsamt föreslå, att Riksdagen för sin del måtte besluta, att »Stadgan angående skjutsväsendet» i vissa delar måtte erhålla följande förändrade lydelse:

§ 1. All skjuts — — — — i denna stadga förordnas.

Den skjutslega, som af entreprenör får uppbäras — — — — af vederbörande landsting och länsstyrelse.

§ 13. Utrop skall först ske å skjutsningens öfvertagande mot rättighet att af de resande (i skjutslega) uppbära den af Kongl. Maj:t för länet eller, der olika lega är för särskilda delar af länet stadgad, den länsdel, hvarinom skjutsanstalten är belägen, fastställda *skjutslegan* utan vilkor af bidrag. Göras dervid flera än ett anbud, *må de täflande derefter göra anbud å den årliga afgift, som de för erhållande af skjutsningen äro villiga att betala*, och skola samtliga de täflandes anbud i protokollet antecknas. Varder åter vid utrop i förenämnda ordning icke något anbud afgifvet, skall utrop anställas med vilkor af bidrag, jemte rättighet att uppbära den fastställda *skjutslegan*; börande — — — till Kongl. Maj:ts befallningshafvande insändas.

§ 14. Skulle vid granskning — — — — —
ny auktion förrättas.

Beträffande de anbud — — — — — bör, i
händelse anbud afgifvits utan anspråk på entreprenad-
bidrag, *det anbud antagas, som, jemte erbjudande att besörja
skjutsningen för den fastställda skjutslegan, innefattar högsta
årliga afgiften.* Då två eller flera — — — — —
å de fordrade bidragen.

§ 22. *De afgifter, hvilka skjutsentreprenörer åtagit sig
att årligen erlägga, skola samtidigt med kronoskatten debiteras
och indrifvas samt i landträneriet insättas inom den tid
och på det ansvar, som äro för Kronans uppbörd stadgade,
och skola derefter användas för guldande af de bidrag, hvilka
böra till skjutsentreprenörer utgå. Skulle dervid något öfver-
skott uppstå, skall detta för samma ändamål till framtida
behof reserveras.*

§ 23 (§ 22). De bidrag, hvilka — — — tillgodo-
komma, och som öferskjuta de afgifter, som af skjutsentre-
prenörer skola inbetalas, skola efter sådan grund — —
— — — tagas i beräkning.

Entreprenadbidrag — — — skjutslaget hör.

§ 24 (§ 23). Sedan — — — landsting aflemna.

§ 25 (§ 24). Stad — — — finnes stadgadt.

§ 26 (§ 25). I början — — — föreskrifvet.

§ 27 (§ 26). Uppstår behof — — — — den
betingade legan öfverstiger den i afseende å skjuts-
entreprenad för orten stadgade *skjutslegan.*

Förekommer åter — — — — emot uppbärande
af den för orten fastställda *skjutslegan* med eller utan
bidrag eller ock mot *erläggande af särskild afgift.* Erhål-
les anbud — — — — — föranledes.

§ 28 (§ 27). Vid skjutsanstalt — — — —
innehålles.

§ 29 (§ 28). Derest — — — — — medgifvas.

§ 30 (§ 29). Skjuts — — — — bör erläggas.

§ 31 (§ 30). Skulle — — — — — omfattas.

§ 32 (§ 31). Förmenas — — — — — utgått.

§ 33 (§ 32). Häst — — — — — förorsakas.

- § 34 (§ 33). Vid — — — — dit den flyttats.
 § 35 (§ 34). Då skjuts — — — — — utgöras.
 § 36 (§ 35). Skjutsande — — — — — för
 hvarje häst.
 § 37 (§ 36). Utom — — — — — enbetsåkdon.
 Resande — — — — — skålpund.
 § 38 (§ 37). För åkdon — — — — — begagna.
 § 39 (§ 38). Resande — — — — — medgifves.
 § 40 (§ 39). Då resande — — — — — häst.
 § 41 (§ 40). Då den — — — — — erläggas bör.
 § 42 (§ 41). Då skjuts — — — — — tiondedel.
 § 43 (§ 42). Resande — — — — — en half timma.
 Under — — — — — uppehållas.
 § 44 (§ 43). Varder — — — — — deri söka.
 § 45 (§ 44). Resande — — — — — fortsättas.
 § 46 (§ 45). Det åligger — — — — — får ske.
 § 47 (§ 46). Resande — — — — — riktats.
 § 48 (§ 47). Resande — — — — — anspråk.
 § 49 (§ 48). Gästgifvare — — — — — besörjas.
 § 50 (§ 49). Gästgifvare — — — — — åliggande.
 § 51 (§ 50). För handhafvande — — — — —
 bestyrkas.
 § 52 (§ 51). Gästgifvare — — — — — anmäla.
 § 53 (§ 52). Inom åtta dagar — — — — — i orten.
 § 54 (§ 53). Vid skjutsanstalt — — — — — aflåtas.
 § 55 (§ 54). Visar — — — — — öfverlemnas.
 § 56 (§ 55). Hvad — — — — — tillsatt är.
 § 57 (§ 56). Öfverträdelse — — — — — strafflag.
 § 58 (§ 57). Öfver landstings — — — — —
 stadgadt är.
 § 59 (§ 58). Angående — — — — — meddela.
 § 60 (§ 59). Om — — — — — stadgadt.
 § 61 (§ 60). Denna stadga — — — — — upphäfda.

Stockholm den 17 januari 1890.

Carl Carlson Bonde.